

”Jeg har en plan”

IP: En rettighet og et virkemiddel

- Personer med behov for langvarige og koordinerte tjenester har *rett* til IP
- Kommunehelsetjenesteloven § 6-2a
- Spes.helsetjenesteloven § 2-5
- Psykisk helsevernloven § 4-1
- Pasientrettighetsloven § 2-5 (2001)
- Sosialtjenesteloven § 4-3a (2004)
- "NAV-loven" § 28 – som 4-3a (2010)

Vilkårene er de samme i alle bestemmelsene

- **Langvarige:**
Behovet må ha en viss varighet
- **Koordinerte:**
Behovet må gjelde to eller flere helse- og/eller sosialtjenester
Det vil si: fra forskjellige tjenesteytere, og tjenestene bør ses i sammenheng

Ny lov om kommunale helse- og omsorgstjenester, ute på høring nå

- Verdighetsgaranti – kommunen skal tilrettelegge tjenestene slik at den enkelte bruker gis et verdig tjenestetilbud.
- Kommunen får plikt til å oppnevne en koordinator som sikrer samordning av tjenester og fremdrift i arbeidet med individuell plan.

Lovforslaget, Kapittel 7

- § 7-1. Kommunen skal utarbeide individuell plan
- § 7-2. Det skal oppnevnes koordinator som sikrer samordning og framdrift
- § 7-3. Kommunen skal ha en koordinerende enhet med systemansvar for arbeidet med IP, samt oppnevning, opplæring og veiledning for koordinator

Klageadgang

- Pasientrettighetsloven § 7-1: Hvis en anmodning om IP avvises, kan det klages til Helsetilsynet i fylket
- Sosialtjenesteloven § 8-7: Klageinstans er fylkesmannen

Erfaringer med individuell plan

- Spørreundersøkelse, TNS Gallup 2008:
- Stadig flere får IP
- IP fremmer i økende grad samhandling
- Fremmer samarbeid på tvers av nivåer i helsetjenesten og mellom helse- og sosialtjenesten

Helsedirektoratet arrangerte i 2008 6 regionale konferanser om IP

- 3 forhold utpekte seg som avgjørende for å lykkes i arbeidet med IP:
- Brukerne må oppleve at de blir sett, hørt og verdsatt
- Koordinatorrollen må "løftes fram"
- Arbeidet med IP må forankres på politisk og administrativt nivå

Helsedirektoratet ga i 2008 ut et tipshefte om IP, jf. IS-1544: "Gjør det så enkelt som mulig"

- Viser hvordan utvikling av IP kan medvirke til økt mestring av livet og gi nødvendig bistand fra ulike deler av tjenesteapparatet
- De som har fått IP som er i regelmessig bruk, er mer fornøyd enn de uten IP
- De med IP som ikke er i bruk, er mest misfornøyd med tjenestetilbudet

Helse- og omsorgsdepartementets rundskriv I-6/2009: Rett til egen tros- og livssynsutøvelse

Viser til at helsedirektoratets veileder til forskrift om IP knytter tjenestemottakers ytrings- og trosfrihet til prinsippet om selvbestemmelse ved utforming av det tilbudet som skal gis.

Tjenesteyter, sammen med tjenestemottaker og pårørende, har ansvar for å tilrettelegge for tros- og livssynsutøvelse.

Kartlegging av behovet og påfølgende kontakt og samarbeid med tros- og livssynssamfunn, blir nevnt som konkrete tiltak som kan nedfelles i individuell plan for å sikre ivaretagelse av viktige sider i et menneskes liv

